

Βατόμουρο

7-8 ετών

Έλενα Χ. Στανιού

Πολλίν

Μαθαίνουμε για...
το
διαζύγιο

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πολύν**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Έλενα Χ. Στανιού
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λίλα Καλογεργή
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Έλενα Χ. Στανιού, 2013
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2013

ISBN 978-960-496-770-4

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Έλενα Χ. Στανιού

Ποδήν

Εικονογράφηση:
Λίλα Καλογερή

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΕΛΕΝΑ Χ. ΣΤΑΝΙΟΥ γεννήθηκε στο Βόλο. Είναι αριστούχος πτυχιούχος του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και έχει μεταπτυχιακό στην παιδική λογοτεχνία από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Σήμερα είναι υποψήφια διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και το θέμα της διδακτορικής διατριβής της αφορά στην παιδική λογοτεχνία. Είναι παντρεμένη και έχει τρία παιδιά. Έχει παρακολουθήσει διάφορα σεμινάρια, συνέδρια και ημερίδες, ενώ έχουν δημοσιευτεί άρθρα της στα περιοδικά *Διαδρομές*, *Κείμενα*, *Εκπαιδευτικά* και *Bookbird*. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της **ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΑΡΗ** και **ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΡΥΜΟΥΛΚΟ**.

*Σε όλα τα παιδιά του κόσμου,
που δε φταίνε ποτέ για τίποτα.*

Παρίσι 2012. Οδός Πηγής. Ένας δρόμος με όμορφα αναπαλαιωμένα σπίτια, που με τα στενά τους μπαλκόνια θυμίζουν τμήμα από πίνακα ζωγραφικής, βγαλμένο από τα χρόνια τα παλιά. Ένα απ' αυτά είναι και το σπίτι της οικογένειας Μπρινέλ.

Η μικρή Πολίν ήταν έτοιμη να κοιμηθεί, όταν άκουσε τη μαμά της να τη φωνάζει.

«Πολίν, τρέξε, έχω υπέροχα νέα! Τρέξε, έλα να σου πω ποιος έρχεται!»

«Ποιος έρχεται, μαμά;» ρώτησε τη μητέρα της η Πολίν, ενώ έτριβε τα μάτια της από τη νύστα.

«Η θεία σου η Ηρώ με τα ξαδέλφια σου, τον Άρη και το μικρούλη τον Οδυσσέα. Αχ, πόσο χαίρομαι που επιτέλους θα δω την αδελφή μου και τα ανίψια μου! Θα δεις, καρδούλα μου, τι καλά που θα περάσουμε!» της είπε η μαμά και την αγκάλιασε.

«Μα... δεν τα ξέρω τα ξαδέλφια μου. Κι άμα δεν ταιριάζουμε;» ρώτησε η Πολίν τη μαμά της.

«Μην ανησυχείς, θα τα πάτε μια χαρά. Από ό,τι μου έχει πει η θεία σου, ο Άρης είναι ένα πολύ γλυκό παιδί και είναι κοντά στην ηλικία σου. Εγώ, βέβαια, έχω να τον δω από τότε που γεννήθηκε. Γιατί τότε φύγαμε με τον μπαμπά σου από την Ελλάδα», απάντησε η μαμά και αμέσως μια σκιά σκέπασε τα μάτια της. Η Πολίν ήταν σίγουρη πια πως, κάθε φορά που η μαμά ανέφερε τον μπαμπά, από τότε που χώρισαν, ήταν έτοιμη να βάλει τα κλάματα. Και τώρα το ίδιο συνέβαινε. Μόλις μίλησε για τον μπαμπά, την άφησε από την αγκαλιά της και πήγε να σκουπίσει τα μάτια της.

«Τι έπαθες, μαμά;» τη ρώτησε, ενώ ήξερε πολύ καλά την απάντηση.

«Τίποτα, γλυκιά μου. Είναι από τη συγκίνηση που θα δω την αδελφή μου», της απάντησε η μαμά.

Όμως η Πολίν ήξερε ποια ήταν η αληθινή απάντηση. Ναι, μπορεί να ήταν συγκινημένη που επιτέλους θα έβλεπε την αδελφή της ύστερα από εφτά χρόνια, όμως μέσα της υπήρχε και μια μεγάλη στενοχώρια. Ο χωρισμός της με τον μπαμπά ήταν πρόσφατος και η Πολίν ήξερε πολύ καλά πώς έγιναν τα πράγματα, και ποιος έφταιγε για όλα. Είχε ακούσει τη μαμά που μιλούσε με τον μπαμπά, και ο μπαμπάς το είχε πει καθαρά: «Αν δεν είχε γεννηθεί η Πολίν, δε θα είχαμε παντρευτεί». Άρα, αυτή έφταιγε που παντρεύτηκαν και τώρα χώριζαν εξαιτίας της. Πόσο άσχημα ένιωθε που έκανε τη μαμά της να κλαίει! Γιατί αν δεν ήταν εκείνη, δε θα είχαν παντρευτεί με τον μπαμπά και τώρα η μαμά θα ήταν ευτυχισμένη.

Μέσα στη στενοχώρια η Πολίν έσκυψε το κεφάλι και καληνύχτισε τη μητέρα της. Ωστόσο, άργησε να την πάρει ο ύπνος. Σκεφτόταν τότε που ήταν όλοι μαζί. Γιατί δεν ήταν πάντα άσχημα. Ο μπαμπάς ερχόταν από τη δουλειά και τις αγκάλιαζε και τις δύο. Φιλούσε τη μαμά και είχε πάντα κάτι για την Πολίν, μια σοκολάτα, μπισκοτάκια. Κι εκείνη κρεμόταν από το λαιμό του και του έδινε δυο φιλιά, ένα σε κάθε μάγουλο. Τον τελευταίο καιρό, όμως, όλο καβγάδizαν ο μπαμπάς με τη μαμά. Εκείνη κλεινόταν στο δωμάτιό της και σκέπαζε τα αυτιά της με τα χέρια της. Μόλις ο καβγάς τελείωνε, άκου-

γε την εξώπορτα που έκλεινε με θόρυβο και τη μαμά να κλαίει. Γιατί να γίνουν έτσι τα πράγματα; Γιατί να πρέπει να λέει ψέματα στις συμμαθήτριές της στο σχολείο; Ακόμα και στη διπλανή της, όταν την είχε ρωτήσει «Γιατί δεν έρχεται καθόλου να σε πάρει ο μπαμπάς σου και έρχεται όλο η μαμά σου;», η Πολίν τής είχε απαντήσει: «Πήγε ένα ταξίδι για τη δουλειά του». «Θα λείψει καιρό;» «Ναι, πολύ καιρό». Και έλεγε ψέματα γιατί ντρεπόταν. Γιατί, αν έλεγε την αλήθεια στις φίλες της, δε θα την ξαναέκαναν παρέα, επειδή θα ήξεραν ότι αυτή ήταν η φταίχτρα που χώρισαν η μαμά με τον μπαμπά και θα της έλεγαν να φύγει από κοντά τους πριν τους χαλάσει και τη δική τους παρέα.

Όλα αυτά σκεφτόταν η Πολίν, και για ακόμα ένα βράδυ, με δάκρυα στα μάγουλα, την πήρε ένας βαρύς και ταραγμένος ύπνος, γεμάτος παράξενα όνειρα.

Επιτέλους, έφτασε η μέρα που θα ερχόταν η θεία. Όχι ότι αυτή είχε και ιδιαίτερη

όρεξη να μιλήσει με κανέναν, αλλά σίγουρα η μαμά της θα ένιωθε λίγο καλύτερα.

Την Παρασκευή το πρωί, η μαμά την πήρε για να πάνε στο αεροδρόμιο να υποδεχτούν τη θεία και τα παιδιά. Καθώς περίμεναν στην αίθουσα αφίξεων, η Πολίν είδε ανάμεσα στους επιβάτες που έβγαιναν από τις αυτόματες πόρτες μια όμορφη κυρία, που κρατούσε ένα μικρό αγοράκι στην αγκαλιά της, να κουνάει χαρούμενα το χέρι της στη

μαμά της. Η μαμά δεν άργησε να τη δει· στη στιγμή άρπαξε την Πολίν από το χέρι και έτρεξαν προς τα εκεί.

«Ηρώ!» φώναξε η μαμά και αγκάλιασε την όμορφη κυρία, ενώ άρχισαν να κλαίνε και οι δύο. Μόνο που, αυτή τη φορά, η Πολίν ήταν σίγουρη πως έκλαιγαν από χαρά που αντάμωναν ύστερα από τόσα χρόνια.

«Αννούλα μου, επιτέλους τα κατάφερα να έρθω! Θεέ μου, μη μου πεις ότι αυτή είναι η Πολίν! Στις φωτογραφίες που έχω είναι ακό-